A°. 1838. N°. 85.

DONDERDAG DEN 25sten OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 18den dezer, de Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, naar Saramacca en de Zeekust.

Den 20sten, het Schip *de jonge Arie*, Kapt. L. Hus, naar Amsterdam; lading: 328 vaten Suiker en 7 leggers Rum.

Idem, de Nd. Am. Brik *Salem*, Kapt. E. Upton, naar Salem; lading: 130 vaten Melassie.

Idem, de Nd. Am. Brik *Augusta*, Kapt. T. Curtus, naar Gloucester; lading: 178 vaten Melassie.

Idem, de Sloep *de Nes*, Kapt. E. R. Taylor, naar het neder district Nickerie.

Idem, de Schoener *Jan Ernst*, Kapt. J. A. de Hazeth, naar Curaçao.

Den 22sten, het Schip *Rio Janeiro Packet*, Kapt. B. Corbiere, naar Amsterdam; lading 289 vaten Suiker, 3 balen heele- en 2 dito gebroke Koffij, 20 balen schoone- en 2 dito vuile Katoen en 2038 ponden oud Koper.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
H. A. KEIJSER.
Maandag, den [illegible] October 1838.

De Plantaadje *MON AFFAIRE*, gelegen in de *Orelana Kreek*, — *f* 3500; Gebroeders REIJNS.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten van Augustus 1838.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 8 *Augustus*.

Uit onze provincien *Gelderland* en *Overijssel* zijn ons heden zeer treurige berigten nopens den toestand der te veld staande gewassen toegekomen. Door de onophoudelijke zware regens kan de rogge, die reeds sedert meer dan acht dagen voor het grootste gedeelte aan schoven staat, niet binnengehaald worden, waardoor de aren beginnen te kiemen en uit te loopen en tot volkomen bederf dreigen over te gaan. Wanneer het weder geene spoedige gunstige verandering ondergaat, is het verlies onberekenbaar groot. Ook moet meer dan de helft van den hooibouw verloren zijn gegaan; sedert het jaar 1816 weet men zich geene zoo onophoudelijke zware regens te herinneren.

De haver, die ook eenen ruimen oogst beloofde en alzoo het verlies van hooi eenigzins had kunnen vergoeden, dreigt mede op het veld neder te slaan; de aardappelen in de polders en andere lage gronden hebben insgelijks zwaar te lijden door het overmatige vocht.

Op den dag van de krooning der Koningin Victoria, is het Engelsch dagblad de *SUN*, met gouden letteren verschenen. — Hoewel de uitgevers 250,000 exemplaren in omloop hebben gebragt, was de begeerte van het Engelsche publiek om zich dit prachtnommer aan te schaffen, zoo groot dat wij er met moeite een door onzen korrespondent te Londen hebben weten te bekomen. Dit meesterstuk der drukkunst is in de daad merkwaardig. De eerste bladzijde (met gewonen zwarten letterdruk) bevat de bijzonderheden van de plegtigheid der krooning. De tweede en derde bladzijden (in goud gedrukt) beschrijven de krooningsfeesten van Willem den Veroveraar en van al zijne opvolgers tot Willem IV. Het portret der Koningin Victoria (in brons relief) versiert de helft der derde bladzijde. De vierde bladzijde is wederom aan het verhaal van eenige der plegtigheden van den 28sten junij en aan het nieuws van den dag gewijd.

Dit prachtnommer van den *SUN* is te meer gezocht, daar het eenige in zijne soort is; immers hebben de uitgevers verklaard dat zij een dergelijk proefstuk niet zouden willen herhalen wegens de buitengewone onkosten, die hun door den verkoop van 225,000 exemplaren niet vergoed zijn. De geabbonneerden van de *SUN* hebben dit Nommer gratis ontvangen.

BELGIE.

In den *Belge* leest men:

Eene vereeniging van patriotten die zich nader zullen bekend maken, als daartoe het oogenblik zal gekomen zijn, noodigt ons uit, het volgende *Adres openbaar te maken*:

» Medeburgers, de vijand is gezind u de, door onze vertegenwoordigers dagen na een ongeluk bewilligde, maar door de gelukkige hardnekkigheid zelven van koning Willem vertraagde, verbrokkeling van onze provincien, op te dwingen. Hooghartige tegenvoorstellingen zijn voor het aangezigt van Europa ter verdediging onzer bedreigde regten uitgevaardigd geworden. Onze Limburgsche en Luxemburgsche broeders roepen de medewerking van alle provincien. Zal die hun ontzegd worden? De edele gevoelens van het opperhoofd des staats zijn ons bekend, en verzekeren hem de openbare dankbaarheid; het belang onzer bondgenooten zelven waarborg ons hun medegevoel: edoch een zijner onafhankelijkheid ernstig toegedaan volk moet niet in een blind vertrouwen insluimeren. Te vele bewilligingen, reeds aan de vreemde diplomatie ingeruimd, doen ons nog meerdere dergelijke duchten. Het is der regering zelve er aan gelegen, tegen over de mogendheden hare weigeringen op de vaste houding des volks te kunnen steunen. Het is voor het welzijn des vaderlands, wegens de orde en onze instellingen zelve van gewigt, dat de hartstogtelijke of de bezoldigde anarchie zich niet van eene stelling meester make, welke het patriottismus onbezet zoude laten. Het is niet onze roeping, de nationale geestdrift te leiden; ook willen wij geen ander gezag uitoefenen, dan datgene, waarmede het openbaar vertrouwen ons zoude willen bekleeden. Sterk in onze welmeenendheid en geruggesteund door onze vroegere handelingen, hebben wij gehoopt, dat onze bemoeijingen niet nutteloos zouden zijn, om eene wettelijke beweging te organiseren, onze krachts-inspanningen met die der geheele te gelijk patriottische en onafhankelijke drukpers te vereenigen, om der burgeren eendragt te bevestigen, en over de eigenbatige of on-eigenbatige hartstogten een wakend oog te houden, die strekken mogten om het Belgische volk op de baan der omwentelingen voort te drijven. De omstandigheden zullen het rigtsnoer voor onze werkzaamheden trekken; maar in ieder geval verafschuwen, verwerpen en schandmerken wij de brutale of in het duister uitgewerkte demonstratien. Niet tegen medeburgeren, wie zij ook zijn mogen, hebben wij onze krachten te ontwikkelen, en moed en geestkracht betamen den waren Belg alleen op het slagveld. Ons genootschap, wettig in zijn doel, zoo als in zijn werken, neemt tot zijne leuze: » Nationale onafhankelijkheid, zelfstandigheid des grondgebieds, eeuwige uitsluiting der Oranje-Nassau familie van alle gezag in België."

— Ten gevolge des levendige vrees welke er onder de landlieden bestaat uit hoofde van het ellendige weder sedert drie weken, worden reeds in de dorpskerken en zelfs in die van eenige parochien te Brussel gebeden opgezegd om van den Hemel het ophouden van deze ramp af te smeken.

GROOT-BRITTANNIE.

De *Morning Cronicle* bevat de volgende beschrijving van het groote staats-zegel van Engeland, hetwelk door den hoofdgraveur voor de zegelstempels van den staat, de Heer [illegible] Wien, is vervaardigd geworden. Van eene zijde is het standbeeld van H. M. te paard, vergezeld van een page. De Koningin is gedoscht in een amazonen kleed, en draagt het ridderlijke teeken der orde van den Kousenband; in hare regterhand houdt zij eenen schepter en op haren maagdelijken kruin schittert de koninklijke diadeem. De jeugdige page, zijne oogen op de Koningin gevestigd, houdt zijnen hoed in de eene hand en met de andere weerhoudt hij een rijk geharnasseerd, moedig strijdros, hetwelk met fierheid de prachtige panache op zijnen kop doet prijken. Het randschrift *Victoria Dei gratia Brittanniae regina, fidei defensor* is in gothieke letteren gesneden, en de opene ruimten tusschen de woorden zijn met heraldieke rosetten opgevuld. Ter keerzijde is H. M. in groot koninklijk kostuum en gekroond voorgesteld, in hare regterhand den schepter, en in hare linker den wereldbol houdende; zij is op haren troon gezeten, onder een rijk en prachtvol, in gothieken stijl gevormd gehemelte, en ter wederzijde van H. M. zijn twee zinnebeelden, het eene de godsdienst, het andere de geregtigheid voorstellende; de koninklijke wapenen en kroon van H. M. zijn *en exergue* geplaatst, en het geheel is omringd door eenen krans van met rozen doorstrengeld eikenloof.

— De dagbladen van Demerary melden onlangs dat te Georgetown en te Berbice aangekomen waren twee schepen van Calcutta, respectivelijk bevracht met 270 en 175 berg-bewoners van Bengalen, Coolies genaamd, daaronder begrepen 6 vrouwen en 11 kinderen. Deze arbeiders waren op speculatie afgezonden door het Huis Henley, Dowson en Bestel te Calcutta, die in de dagbladen aangekondigd hebben dat zij reeds over de 5000 dezer vrije en arbeidzame landbouwers naar Mauritius gezonden hadden. Naar de West-Indien zoude men deze arbeiders, alle kosten daaronder begrepen, voor den tijd van vijf jaren, tegen 1 p. St. 9 sh. 6 p. per maand kunnen engageren, waarvan bij hun vertrek de noodige schriftelijke overeenkomst zou worden opgemaakt.

FRANKRIJK.

Het *Journal du Havre* behelst het volgende: De natuuronderzoekers hebben veel gesproken van het bestaan eens Orangoutangs geslachts, hetwelk gezegd wordt in Afrika somwijlen tot 6 a 7 voet hoogte op te groeijen, doch alle pogingen om een zoodanig exemplaar magtig

te worden, waren tot dusverre vruchteloos geweest. Den kapitein der *Clarisse*, den Heer Touret, is het op eene zijner reizen naar Gabon gelukt, zich het ligchaam van een geweldig groot dier van deze soort te verschaffen. Hij heeft hetzelve herwaarts aangebragt, en bij een naauwkeurig onderzoek is gebleken, dat hetzelve tot het geslacht van den Orangoutang of tot dat van den chimpans behoort. Zijne forsch gespierde gestalte, zijne buitengewone groote van 5 voet en ettelijke duimen, de sterkte zijner beenen en zijn groote breede kop duiden genoegzaam den oorsprong van dit dier aan, hetwelk de verbindende schakel tusschen den mensch en de dierlijke wereld schijnt uit te maken. De inboorlingen van Gabon zeiden den kapitein Touret, dat het mannetje der champons 6 a 7 voet hoog is, en dat deze dieren in maatschappij leven, en in het diepst des binnenlands zich hutten bouwen, waar slechts zelden de jagers het wagen hen aan te tasten.

— Onder de gebruiken van de middeleeuwen, welke men in Frankrijk langzamerhand weder ziet in zwang komen behoort de valkenjagt, die daar sints lengen tijd was vergeten. Binnen weinige jaren zal, wanneer deze mode algemeen wordt, ieder groote heer zijne valkerij hebben, even als hij zijn park bezit. In de eeuw van Lodewijk XIII zond Belgie elk jaar eene menigte van deze op de jagt afgerigte vogels naar Frankrijk. Ook onderhielden de edelen en prinsen van dien tijd, met groote kosten, valkerijen in de Nederlandsche gewesten, inzonderheid te Valkensweerd, een dorp niet ver van Maaseyk, in de provincie Limburg gelegen. Thans begint dit vermaak te herleven. Verscheiden transporten van valken, die naar het zuiden van Frankrijk zijn bestemd, zijn door onze stad gekomen. Een met zoodanig transport belaste valkenier verzekerde, dat men in den afgeloopen winter te Valkensweerd een groot aantal van deze vogels heeft gevangen, die voor 60 fr. per stuk werden verkocht. Dit is een nieuwe handelstak waarvan het bestaan velen nog onbekend is.

— In de gevangenis van Coutances (dept. der Manche) werd voor eenigen tijd ontdekt dat een gevangene, die zich tot nu toe voor eenen man had uitgegeven, een meisje was. Zij had vroeger bij de marine gediend en vier reizen naar Newfoundland gemaakt.

DUITSCHLAND.

Een brief uit Athene van den 1sten Julij in de Beijersche *National Zeitung* schetst het volgende tafereel van de levenswijze van Koning Otto en zijne gemalin:

Koning Otto gaat 's morgens ten 5 ure, na volbragte Godsdienstoefening, aan den arbeid. De gedachte, zijn volk gelukkig te maken, heeft hem in den slaap vergezeld en is met hem ontwaakt. De morgen wordt dienvolgens in ernstige bezigheden doorgebragt. Otto zit in zijn kabinet, of onder den helderen hemel, in de met wijnbergen omringde landstreek, in den tuin van zijn paleis, met de portefeuille voor zich, onderteekenende of rafererende, beslissende of tot nadere arbeid bepalende. Geen sterveling is bij of omtrent hem. Alleen het gewigtige der staatszaken trekt zijn fonkelend oog op de drooge acte-stukken neer. Niet zelden arbeidt hij met zijne kabinets secretarissen, Graf en Weindler, terwijl de kabinets-referendaris Lehmair referaten gereed maakt. Zoo wordt het tien ure des morgens. De Koning rijdt naar den staatsraad, of de ministers vervoegen zich bij hem, en hij presideert den minister-raad. Diep en helder, eenvoudig overtuigend is des jeugdigen monarchs oordeel. Waar hij beter vindt neemt hij het zijne geredelijk terug. Zoo nadert dan het middaguur, en nu nuttigt Otto een matig ontbijt. De schoone Koningin Amalia, die, na ten 7 ure chocolade gedronken te hebben, eenige uren, tot het aanleeren der Grieksche taal besteedt, brieven schrijft, leest, of zich met eenig werk onledig houdt, biedt haren doorluchtigen gemaal haar gezelschap, voorzekes wel het aangenaamste dat er zijn kan, en zoo nadert de tijd der audientie. Iedere Griek kan en mag met zijnen Koning spreken. Geregeld van 2 tot 4 ure, hoort hij hunne verzoeken aan, beslist, troost of vermaand hij, terwijl de Koningin in haar appartement aan de hulpzoekende Griekinnen gehoor verleent, en moederlijk haar te gemoet komt. Voor 4 ure zet echter de Koningin zich te paard, en rijdt in begeleiding van den dienstdoenden opperhofmeester en eene staatsdame uit. Bij het afscheid nemen van haren Otto verzoekt zij hem altijd dringend om toch na te komen. De rid voert nu eens langs den staatweg in de rigting naar den Phalerus, of naar Patissia, Marassi, Kalandri, en wel het liefste naar de plek, aan welke de Duitsche Amalia den naam *Noordzee* gegeven heeft. Dit oord is naar den Phalerus henen gelegen. Heeft nu Koning Otto zijne werkzaamheden voleindigd, is hij in staat zich het getuigenis te geven, wederom eenen dag gewonnen te hebben, dan ijlt hij op de vleugelen der liefde zijne Amalia na. Zelden omstuwt hem een talrijk gevolg; hoogst genomen begeleiden hem de adjudanten Zavallas Kitzas en Griva Sardekeotts. Niet zelden worden omstreeks deze uren bijzondere bezoeken afgelegd of wandelingen te voet gedaan. Maar overal waar de Griek zijnen Koning ziet, zijne schoone Koningin aanschouwt, is hij van vreugde opgetogen. Iets slechts wenscht hij nog: des hemels zegen over het jeugdige paar. En nu wordt het 7 ure, de tijd der middagtafel met dagelijksche uitnoodigingen. Het onderhoud is altijd levendig en vooral door de jonge Koningin gekruid. Het getal der geregten is eenvoudig maar goed. Dagelijks komt Beijersch bier van de Munchener hof-brouwerij op tafel, en aan een glaasje wijn ontbreekt het juist ook niet. Na tafel wordt biljard gespeeld; de Koningin speelt zeer goed. Eindelijk komt het uur van elf, en het dagwerk is voleindigd.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.